

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Факультет обліку, фінансів та підприємницької діяльності

Присвячується
130-річчю НУХТ

Всеукраїнська
науково-практична
конференція

**«Актуальні проблеми
економічного та соціального
розвитку підприємств
харчової промисловості»**

24 — 25 квітня 2014 рік

КИЇВ НУХТ 2014

РОЛЬ ІННОВАЦІЙНОЇ СКЛАДОВОЇ ПОТЕНЦІАЛУ В ЕКОНОМІЧНОМУ РОЗВИТКУ

О.В. Михайленко, канд. екон. наук, доцент
Національний університет харчових технологій

Довгострокова перспектива економічного розвитку підприємств промисловості на сучасному етапі визначає необхідність переходу до інноваційної економіки. Але такий перехід обмежений недостатністю теоретичного обґрунтування щодо вибору шляхів та способів активізацій інноваційно-інвестиційних процесів, ускладнений недосконалістю методологічного апарату для оцінки та визначення ступеня ефективності управління інноваційними проектами.

Успішний розвиток підприємств на інноваційній основі залежить від багатьох зовнішніх та внутрішніх чинників ефективного господарювання (рис). При цьому спостерігається тісний взаємозв'язок між наукою, економікою, державою та ринком, населенням, суспільством та освітою, бізнесом та безпекою країни та правоохоронною системою.

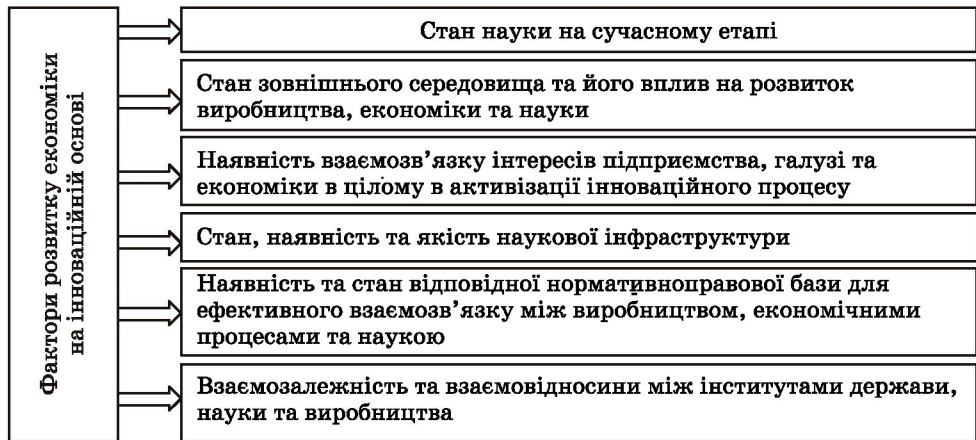

Рис. Фактори впливу на розвиток економіки в цілому та промисловість, як основну її складову, на інноваційній основі

При дослідженні шляхів активізації інноваційної діяльності особливу увагу необхідно приділяти процесам модернізації, як складним, регулярно діючим механізмам покращання технологій, виробничих потужностей при удосконаленні та оптимізації організаційних, виробничих та

управлінських відносин між суб'єктами господарювання на макро-, мезо- та мікрорівнях. Вивчення структури механізму модернізації, взаємозв'язку та взаємовпливу його складових, дозволило зробити висновок, що певні вагомі елементи є недостатньо розвиненими [1,2]. Це, в першу чергу, стосується інноваційної інфраструктури, інжинірингових та прогностичних центрів, технопарків та малих інноваційних підприємств.

Сучасний складний стан економіки в цілому, недостатній рівень підприємницької діяльності та конкурентоспроможності підприємств, галузей, оновлення наукових кадрів, неефективний розподіл бюджетних коштів, що спрямовуються на розвиток наукових досліджень, недосконалість нормативно-законодавчої бази і, як наслідок неефективність державного управління, відсутність або розрив господарських та інтеграційних зв'язків, неузгодженість або протиріччя інтересів різноманітних суб'єктів господарювання обумовили недостатній рівень розвитку інноваційних процесів в країні.

Тому вивчення інноваційного потенціалу, як вагової складової економічного потенціалу, досить важливо для економіки в цілому та кожного окремого підприємства, як суб'єкта виробничо-господарської діяльності. Ця складова визначається величиною витрат на НДДКР в цілому та по провідним підрозділам підприємства, кількістю та розміщенням дослідницьких центрів та лабораторій, кількісний та якісний склад працівників, що в них працюють, основні напрямки та пріоритетні види розробок, загальна кількість патентів, що належать підприємству та рівень їх використання.

Методологічною основою дослідження інноваційних процесів на даний момент є методи науково-технологічного прогнозування, системного аналізу, інформаційно-логічного моделювання, теорії сітьового управління, економіко-математичного моделювання та програмування, теорії ймовірностей, методи експертних оцінок та прийняття рішень, які базуються на застосування різноманітних форм звітності підприємств, узагальненої інформації, що відображена в статистичних збірниках України [2].

Вагомими передумовами, що пов'язані із інноваційним забезпеченням економічного розвитку суб'єктів господарювання, є реалізація інвестиційного розвитку на основі інновацій (через глибокі зміни техніки та технології виробництва), перехід на більш високий ступінь інноваційного розвитку через використання базисних інновацій (тобто застосування нового покоління техніки та технології) та відповідний рівень методологічного обґрунтування оцінки інноваційних можливостей для визначення спрямованості та інструментів стратегії інноваційного розвитку економіки.

Все це дозволяє розглядати інноваційний потенціал суб'єктів господарювання як елемент впливу на формування господарського механізму відповідно рівню розвитку виробничих сил суспільства, тобто його можна вважати вимірювачем бази, темпів та спрямованості економічного розвитку [3].

Отже, інноваційний потенціал є фундаментальною основою існування та розвитку сучасних економічних систем від підприємства до країни.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Забродский В.А.* Современные методы организации и управления промышленным производством / Забродский В.А., Кизим Н.А., Янов Л. И. — Х.: Бизнес Информ, 1997. — 67 с.

2. *Пилипенко А.А.* Стратегічна інтеграція підприємств: механізм управління та моделювання розвитку: Монографія. — Х.: ВД «ІНЖЕК», 2008. — 408 с.

3. *Хомяков В.І., Белінська В.М., Федоренко О.В.* Потенціал і розвиток підприємства. — К.: Кондор. 2012. — 432с.